

[Erik Eriksen.]

formindsket Beholdning. Det vil altsaa paa rent Dansk sige, at Brændselsbeholdningerne ved Udgangen af det Aar, vi er inde i, vil være 600.000 t mindre, end de var ved Udgangen af 1947, og de er ikke større, end Tilfældet var, da vi gik ind i 1947. Det maa jo erindres, at vore Brændselsbeholdninger 1. Januar 1947 var ekstraordinært smaa paa Grund af den amerikanske Kulstrejke. Nu regner man altsaa med her at kunne klare sig ved at forbruge af de Lagre, den tidligere Regering og de Partier, der støttede dens Politik, har skaffet hjem til Landet. Det er jo et ganske interessant lille Træk i Billedet af før og nu. Derfor forstaar jeg saa udmærket godt, at den højtærede Handelsminister ved enhver Lejlighed publicerer til Befolkningen: Køb indenlandsk Brændsel! Indførselen af Jern og Staal nedsættes til 45 000 t. Her gælder det samme. Man regner med — og siger det for Resten ogsaa —, at Lagrene i 1947 var saa stærkt stigende, at man nu kan klare sig ved at forbruge af dem. Det var ikke med i det ærede Medlems Tale om Valutapuklen. Det er i det hele taget meget betydelige Millionbeløb, man nu unddrager Importen; for Brændsels Vedkommende 83 Mill. Kr., for Jern og andre Metaller 56 Mill. Kr., for Mineraler 8 Mill. Kr., for Korn 16 Mill. Kr. og for Transportmidler 118 Mill. Kr. Det er altsammen Ting, som normalt indgaar i Erhvervslivets Forbrug, for det maa ikke glemmes, at heller ikke i 1947 blev der indført Personbiler, naar det var muligt at undgaa det. Jeg er ked af, at der ikke er afsat mere til Import af Korn og Foderstoffer, navnlig Korn.

Vi har vel allesammen en Følelse af, at Pristaldet en skønne Dag banker paa vor Dør, hvis det ikke allerede gør det, men en Dag kommer det, og det kan i mere end een Henseende være klogt at have det for Øje. Der plejer normalt at være et Tidsrum mellem Pristaldet paa Raavarerne og paa det færdige Produkt. Jeg tror imidlertid, at dette Tidsrum ikke vil blive saa langt efter denne Krig som efter den forrige, og derfor finder jeg det saare beklageligt, hvis vi ikke er i Stand til at udnytte den for os gunstige Situation paa Grund af Mangelen paa Korn. Og derfor beklager jeg, at Regeringen aabenbart ikke tager Hensyn til dette Forhold.

Jeg kan vist ogsaa faa Tid til at nævne, at det er interessant at se, at Regeringen regner med at indføre for 25 Mill. Kr. flere Spindestoffer, men samtidig nedsætter den Importen af Tekstilvarer med 85 Mill.

Kr. Man formindsker Indførselen af færdige Klædningsstykker og Hatte og saa fremdeles med 28 Mill. Kr., men man skelner i sine Udtalelser om disse Spørgsmaal ikke mellem nyttige Færdigvarer og mindre nyttige Færdigvarer. Hvis denne Maade at udtrykke sig paa er Udtryk for en Tendens, maa jeg egentlig anse den for farlig. Et Land bliver nemlig i og for sig ikke mere velstillet ved at lade være med at indføre færdige Varer. Man bliver kun velstillet ved at forbruge mindre, end man fremstiller, producerer. Derfor siger jeg: tværtimod vil en Aktion som den, jeg ved Regeringen her forbereder, under de nu herskende Forhold, hvor der ingen Arbejdsløshed er, betyde en Forringelse af Velstanden. Naturligvis er det afgørende for vor Velstand, om Arbejdskraften anvendes rigtigt, fordi vi som sagt ikke har andre Værdier end dem, der er Resultatet af vort Arbejde. Hvis derfor Importbegrænsningen tvinger os til selv at fremstille Varer til højere Pris, end de kan importeres til, og derved berøver os Mulighederne for at producere Eksportvarer til Betaling af Færdigvarer, maa det almindeligvis betyde en Nedgang i Befolkningens Levefod. Hvis der derfor ligger en Tendens i disse Ting — og det er det jeg spørger om —, maa vi fra vor Side stærkt vende os imod, at Vareforsyningsloven anvendes til Beskyttelse eller til Skabelse af en unaturlig Produktion. Det er ikke Lovens Hensigt.

Handelsministeren skriver, at Nedskæringen af Importen er en Nødvendighed, og siger videre, at denne Nedsækning kan man ikke komme udenom, medmindre man da foretrækker at vælge den Udvej at foretage en yderligere Reduktion af Forbruget paa Hjemmemarkedet for saadanne særlige Varer, hvor der vil være Mulighed for herved at opnaa yderligere Eksport. Denne Vej — siger Ministeren — er imidlertid allerede betraadt et meget langt Stykke under de foreliggende Forhold. Det kan ikke skønnes rimeligt at søge Udvej for yderligere Valuta-indtægter paa denne Maade.

Altsaa Ministeren siger, at Hjemmemarkedets Forbrug kan ikke yderligere nedsættes. Her maa jeg maaske indskyde en Bemærkning til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Holger Eriksen), der bad Regeringen om en supplerende Fedttildeling til Hjemmemarkedet. Det skal jeg ikke indvende noget imod, men det ærede Medlem føjede til, at den tidligere Regering havde desværre — ja, nu husker jeg ikke om Ordet desværre var med — havde i hvert Fald solgt langt ud i Fremtiden. Det er-